

Refleksija muzikos mokytojai Ingridai Oželienei po muzikos pamokos “Žaliojoje gamtos mokykloje”

Noriu koncentruotai tau išrašyti, apie tavo labai vertingus sprendimus, gebėjimus, pedagogo laikysenas tiesiog aukšto meistriškumo pamokoje.

Visų pirma - vau gebėjai prie siūlų pynimo pradėti tęstinę savo pamoką, draugiškai nusiteikusi kvietei vaikus į tęstinę patirtį su tavimi. Įsiliejai, kaip švelnus upelis, ir išplėtei savo vagą.

Vaikai buvo laisvi veikti tavo pamokoje pagal savus interesus: kas piešė, kas skaitė, kas pynė iš siūlų ir t.t., nes tu supranti ir vertini ne tik išorinį vaikų mokymosi stilių, bet ir vidinį jų mokymasi tiesiog būnant toje pačioje erdvėje.

Labai kūrybiškas buvo ritmo mokymasis su mokykloje esančiais daiktais (durimis, kėde, suolais, spinta ir t.t.). Šis procesas turi kelis naudingus aspektus, tai lavina kūrybinės minties greitį, į vaiko vidų sugražina pamestą ritmą, lavina klausą, pastabumą, netipinį mąstymą, aktyviną dešininį smegenų pusrutulį.

Tavo pamokoje nebuvo nei vieno, vaiką pastatančio į nepatogią padėtį, žodžio.

A. mažai aktyviai dalyvavo išorėje, bet ji man sakė, kad jai buvo labai smagu viduje.

Tai buvo įtraukusis, terapinis mokymasis ir mane labai sužavėjo.

Ačiū, kad prisidedi prie stebuklų įvykimo.

AČIŪŪŪ

Muzikos mokytojos Ingridos Oželienės atsakymas:

Taip, ir aš noriu pasidalinti vakarykščiu patyrimu ir tuo, kaip mes darniai viską sujungėme į vientisą muzikavimo džiaugsmą. Jis turėjo savyje viską... ir asmeninį vidinį ritmavimą, kuris sujungia protą, jausmus, ir jūsų mokyklos daiktus :) Buvo ir dainavimo balsu ir muzikos terapijos su siūlais.

O štai pamokos pradžią pasiūlė vaikai, nes jie ir yra DIDIEJI KŪRĖJAI.

O visa kita..., profesionalumas, kurį reikia kasdien maitinti asmeninių tobulėjimu, praktika, patyrimais, žiniomis ir tikėjimu tuo, ką darai su meile.

